

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 6.—
Negyedévre 2.50
Egy hónapra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiacz, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos postát
soronként 5 krajával
számítottatnak.

Igazságügyi reformok.

Debreczen, július 20.

(T.) A képviselőház üléseit a szokásos nyári szünet miatt el kellett napolni anélkül, hogy a bűnvádi perrendtartásról szóló törvényjavaslat napirendre kerülhetett volna. A kormány, a szabadelvű-párt és az egész jogászvilág hiába igyekezett ennek a reformnak tárgyalását siettetni, abbéli törekvésük Ugron Gábor és társainak obstrukcionális magatartása miatt hajótörést szenvedett. A bűnvádi perrendtartásról szóló javaslat tehát csak szeptemberben fog sorra kerülni, amikor az országgyűlés ismét összeül.

Ez az eset is csak azt bizonyítja, hogy a képviselőház az ellenzék magatartása miatt sok időt haszontalanul elvesztegetett. Igazságügyi kormányunk azonban nem követi ezt a szégyenletes példát, Erdély Sándor igazságügyminiszter a legutóbbi napokban két igazságügyi reformtörvénynek tervezetét bocsátotta közre, amelyek a bűnvádi perrendtartás kodexét kiegészítik. Az egyik javaslat az életbeléptetésről, t. i. a bűnvádi eljárás életbeléptetéséről, a másik pedig az esküdtbírók szervezetéről szól.

A közzétett javaslatok köztudomás szerint a magyar jogász-

világ legkiválóbb erőinek közreműködésével tartott és a sajtó útján ismertetett beható ankét alapján, tehát valósággal a nyilvánosság ellenőrzése mellett készültek, Erdély Sándor azonban még ennyi publizitással sem érte be s azért a kész javaslatokat is a nyilvánosság elé bocsátotta, hogy minden tényezőnek alkalma nyíljon azokhoz hozzá szólani, mely magát erre hivatottnak érzi.

Föltétlenül helyeselni kell Erdélyi Sándornak ezt az eljárását, amelynek nyilvánvaló célja, hogy ilyen módon olyan szak-tényezők is megnyilatkozhassanak, akiket a miniszter egyenkint meg nem hallgathat és esetleg helyesbítésekre és javításokra alkalmat szolgáltatassanak. Így kell dolgozni a körültekintő államférfiúnak, nem szükkeblün elzárkózni a nyilvános kritika elől, hanem annak teret engedni.

Pedig a két javaslaton ugyan-csak meglátszik, hogy annak megszerkesztése előtt legkitünőbb jogászaikat megkérdezték. Az életbeléptetési törvény a járásbírók, törvényszékek, esküdt-székek és közigazgatási hatóságok hatáskörét élesen és szorosan szabja meg, úgy, hogy hatásköri összeütközésről alig lehet szó. Épp oly szabatosak az átmeneti

határozatok, amelyek minden átmeneti nehézséget a régi eljárásról újra kizárnak, amennyiben azon az elven sarkallnak, hogy az új eljárás csakis azokban az esetekben alkalmazandó, amelyekben a vizsgálat is az új szabályok szerint fogantatosított.

Az esküdt-székek szervezését a két javaslat úgy annak tagjait, mint hatáskörét illetőleg oly szabadelvű mértékben kontemplálja, amire egész Európában alig van példa, e mellett azonban a javaslat egyuttal különös gonddal tartja szem előtt azt a célt, hogy az esküdték, akikre a javaslat nem csak köteleességet ró, ne halmozassanak túl tárgyalásokkal, nehogy ez a körülmény népszerűségének ártson. A javaslatok tehát úgy a bűnösök, mint az esküdték szempontjából szabadelvű szelleműek s így méltó koczka-köveit fogják képezni a jogegység épületének, amelyek fölépítését Szilágyi Dezső nagy szelleme megkezdett s egykoru munkatársa, Erdélyi Sándor, nagy sikerrel folytatja.

- A kiegyezési tárgyalások. A kiegyezési tárgyalások legújabb fejete a mai nappal véget ért. Meglehetősen sikeres volt, amennyiben a vám- és kereskedelmi szövetségre vonatkozólag a két kormány megegyezett. Csak az örlési forgalom dolgában nem közeledett egymáshoz a

TÁRGYA.

Gyermekszívek.

(Francoziából.)

I.

Szomszédosak voltak nyaralóik, csupán egy egyszerű kerítés választotta el a kerteket. Egykor jó barátságban éltek családjaik egymással, az asszonyok köszöntek egymásnak, vasárnap, mise után néhány szót is váltottak egymással; az urak minden reggel találkoztak a pályaudvarban és ugyanabba a kocsis-zakaszba ültek; a fiu és a leány, mind a kettő körülbelül tíz éves, mindennap együtt játszott.

Egykor azonban összeszóltak, ebből per-patvar támadt, sértegették egymást, az asszonyok ettől fogva nem köszöntek egymásnak; az urak pedig úgy tették magukat, mintha teljesen ismeretlenek lennének.

A gyermekek kikapták a parancsot, hogy többé ne merjenek beszélgetni. Eleinte engedelmeskedtek. De aztán, mikor magukra maradtak, unatkozni kezdtek. A kertben hallották egymás lépteit s nagyon bántódtak, a miért elváltak kell élniük. Ketteskén sokkal jobban megy a játék.

A kis leány, a ki bátrabb volt, mihelyt észrevette, hogy nemi vigyáznak reá, oda-

so-npolygott a kerítéshez. A kis fiu, a ki félénkebb volt, szerette volna ugyanazt tenni, de nem merte s hogy nem merte, ez még nagyobb bánatot okozott neki.

Csak az alkalom kellett; Susanne ravasz kópé volt. A labdája csak úgy véletlenül beesett a szomszéd kertbe.

— Pszt! Pali, Pali!

Pali fölvetta a labdát, előbb óvatosan körülnézett s mikor meggyőződött, hogy senki sem látja, átnyújtotta azt a kerítés lécein.

— Köszönöm, Pali! — mondta a leány.

Es szembenéztek egymással.

A leány még jobban felbátorodott.

— Igazán bosszantó, hogy maga nem jöhet át hozzám játszani.

— Bizony, — felelt a fiu. De hát a mama nem akarja.

Ma nem beszéltek többet.

De másnap ismét találkoztak a kerítés mögött. Most már megtört a jég; meg-eredt nyelvük.

A hely nagyon alkalmas volt. Egy terebélyes fa zárta el itt a fasort. Ha valaki jönne, akkor zörögne a kavics; mielőtt meglátnák őket, mind a ketten menekülhetnének.

Ezután mindennap találkoztak; napjában többször is. Beszélgetésük bizalmasabb és bizalmasabb lön. Végre már tegeződtek is.

A meglepetés lehetőségének gondolata pirt esalt az arcukba; meg-megrázkódtak néha, luddörzött a hátuk, de mindez gyönyörűség volt nekik.

II.

Egy nap azt mondta Susanne Pálnak: — Vajjon szereti a papád a mamádat?

Pált meglepte ez a kérdés. Soha nem jutott eszébe, hogy megkérdezze, vajjon szereti-e a papa a mamát.

— Mit tudom én? — felelt.

A kis leány tovább kérdezte:

— Nem csivakodnak néha?

— És a választ be sem várva, folytatá: — Az én papám meg a mamám sok-szor csivakodnak, de azért szeretik ám egymást, mert mindjárt utána összecso- kolóznak.

— Ah! szolt Pál esodálkozva.

Kezdett gondolkozni, de ilyesmire nem emlékezett az ő családjukban. Náluk sohasem versengtek. Atyja sohasem marad otthon. Anyja sir néha-néha.

— Ha sir, — szolt a leányka tudá- kosan, — akkor bizonyosan boldogtalan. Akkor bizonyosan nem szereti a papád a mamádat.

A fiu bémész szemmel nézett rá, de még jobban megvolt lepve, mikor a kis leány hirtelen azt kérdezte tőle:

— Hát te nem vagy szerelmes?

magyar és az osztrák álláspont. Eredmény számba megy az is, hogy a két kormány a bankszerződés dolgában is megállapodott s azonos jegyzékekben fognak az osztrák-magyar bank minapi javaslataira felelni. Megállapodás történt azonkívül a közgazdasági politikának egy jókora terén, a többek között a magyar biztosító intézeteknek Ausztriában állandó fiókjai dolgában is.

A miniszteri kiküldöttek több kereskedelmi szerződés ügyében is értekeztek s a kérdéseket közelebb hozták a megoldáshoz.

Tultermelés.

A már teljességben mutatkozó gazdasági válságnak bizonyára főoka a tultermelés, ebből kifolyólag a termények értéktelensége nagyon ösmeretes bizonyoság ezen állításnak a *lóhere és luczerna-mag* körül csak hónapokkal előtt beállott óriási értékesökkenés. Addig, míg egyes vidékek különlegesen termelése volt, addigigenszép megfizette a vele való foglalkozást, de mihelyt annak nagy értéke, e már veszteségekkel küzdő gazdaságokat általában véve meghódította, beállott az évek óta megszokott mennyiségű hotványozódása folytán, annak értéktelensége, a többi terményeknél, de főleg a búzánál észlelhető ez már évek óta. A mostani emberiség idősbjei bizonyára emlékeznek még azon boldog időszakra, melyben Kanaán földjeinek terménye, gyémántként csillogott az érette vevőként versenyző külföldiek előtt. Emlékezni fognak bizonyára, midőn egyes esztendőben a legnagyobb udvariassággal közeledtek a kereskedők az egyszerű polgárhoz, midőn verejtéket hullatva porlepetten a szérükön foglalatostkodott. És bizonyára szerencsésnek tartotta magát az a kereskedő, a melyik 5-6 száz kőből magyarországi búzát megszerezhetett mert bizony sok el lett utasítva azon kijelentéssel, az igaz, hogy adott az ur Isten eleget, de eladó ninesen. Összehasonlítva azon boldog korszakot a mostanival, bizonyára mindenki látni fogja az óriási változást. Most a gazda közeledik megilletődve a nagyterménykereskedőhöz és örül ha valamit kaphat terményeiért, illetve ha akad tisztességes vevő azok megvételére. De keressük az okát,

mi vezérelhetette gazdáinkat arra a meggyőződésre, hogy a sokat jövedelmező marhatenyésztést, és ezzel kapcsolatban a bő takarmány létesítést, illetve termelést, feleserélte az apró mag bővebb termelésével. Első sorban azon kegyetlen *hütlenség*, a melyik a debreczeni polgárt az ő büszkesége, az ő kedvence a világhírű Hortobágyi pusztá évek óta kéllehetetlenül *csalja, bolondítja*.

Ő ugyan avval mentegetődzik, miután a tudomány elrabolta legkedvesebb gyámolitóját, vasra, békóba verve, a szabadsághoz szokottnak utat mutatott az ő zöld bársony kebléről, azóta évről-évre sorvad és hiába akarja, nem tud többé hűséges lenni és irgalmatlanul boszút áll a zöld bársony kebléért epedőkön. És annak a véghetetlenül hatalmas pusztának igaza van, betartja szavát kéllehetetlenül, daczára annak, hogy tudomására jutott, miszerint a tudomány kárpótolni akarja elvesztett, bátor és vakmerő lovagjáért, amennyiben óriási pénzaldozat árán visszavezeteti a rég nélkülözöttet, pedig tudja bőlesen, hogy hasztalan, elhidegülték ők már egymástól örökre és a sorvasztó betegség ellen ninesen orvosság. És a már most végzetessé vált betegséget felösmerte gazdáink éles szeme és a többé vissza nem hozható igyekeztek más uton kárpótolni.

A választás nem volt nehéz, azon időre osik a gazdasági gépeknek óriási hódítása, a gazda vállalkozhatott a bő magtermelésre, hiszen nem kellett többé félnie, hogy hónapokig küzd a szérükön, míg évi termése a magtárba kerül, előállott a cséplőgép, rövidesen végzett mindennel, a jó és gyors munka elszédítette szerény gazdáinkat, évről-évre többen hódoltak az új jelenségnek és rövid idő alatt megszűnt a lóval való nyomtatás. — *Ez az oka a tultermelésnek*, bizony állítható, hogy ha a cséplőgépek csak rövid három évre szüntetnék be a munkát és a gazdának ismét a *szérűn való nyomtatáshoz kellene folyamodni*, rövid három esztendő alatt nem lesz tultermelés, nem mennének bele gazdáink a nagy bérletekbe, általában nem versenyezhetnének a föld kibérléséért és ebből önként következnek, hogy nem lenne 20-25 forint egy hold föld bérlete.

A munkácsi emlékűnnep.

Az ország figyelme most Munkács felé fordul, a hol tegnap és ma zajlottak le azok az ünnepek, a melyeket a hazafias kegyelet, a lelkesedés s a nemzeti érzés rendezett Munkácsra. Ott pihent meg ezer év előtt Árpád vezér az ő dicső seregével; ott állt meg az ország határán, a hét vezérrel körülnézvén a tájon, hogy hódító körútjában hazát szerezzen és letegye a magyar állam alapkövét. Innen indult tovább az ország szíve felé, hogy ellenállhatatlan erővel, hős elszántsággal és fáradhatatlan munkával meghódítsa az erdős, bércezes szép hazát, a melynek fiai ezer év után az ő emlékét tisztelve, ünneplik a honalapítás nagy munkáját.

A nemzet kegyelme ezt a helyet is emlékoszloppal jelölte meg, hogy a hely jelentőségét a késő utókor előtt is szemléltetővé tegye. Így válnak a munkácsi ünnepek ezredévi ünnepeink sorozatában elsőrangú történelmi jelentőségűekké és részt vesz azokban minden hazafias érzésű ember, a nemzet apraja-nagyja: a beszédek, amelyek ott elhangzottak, szárnyas jel-szavak gyanánt fognak végig zogni az országon, lelkesítve és buzdítva mindazokat, kik hisznek a magyar állameszmében és annak öröklétartásában. Az ünnepeken a kormányt Erdély Sándor igazságügyi miniszter képviselte, akihez főrendek, különösen képviselők nagy számmal csatlakoztak, köztük volt Kiss Albert is. Az előkelő társaságot vívő külön vonat Miskolcra, Bályun keresztül érkezett szombaton délután Munkácsra (Téves információ alapján irtuk, hogy Debreczenen keresztül utazott az ünnepekre Erdély Sándor és kísérete. Visszafelé azonban már érinteni fogják városunkat.) Erdély Sándor szombaton délután a tisztelgő küldöttségeket fogadta. Ősz püspökünk, Kiss Aron, a tiszántuli református papság nevében üdvözölte a kormány képviselőjét. A miniszter válaszában megköszönte az agg püspök üdvözölő szavait s azt a kívánságát fejezte ki, vajha a püspök a haza javára minél tovább működhesse.

A várhegyen elhelyezett oszlop alapkövébe tett okmány szövege a következő: „Ez az emlékmű, melynek alapkövét Er-

Pali szemére fátyol borult, a füle zugott s azt hitte, most mindjárt kiszalad a föld alá. Gépiesen mondá:

— Nem én.

Susanne végigmerte egy kíváncsi, de egyúttal megvető pillantással.

— Te igazán boldog vagy, — szölt.

— hogy nem tudod mi az a szerelem . . . Én szerelmes voltam Georges kuzénembe: ő már nagy fiu. A kollégiumban van és minden vasárnap eljött hozzánk látogatába. De nagyon kicsi vagyok, azt mondta . . .

Főlagaskodott, aztán fenhangon, mint a ki biztos a felől, a mit tesz, így szölt: — Majd meglátjuk, ha nagy leszek. De hirtelen félbeszakította szavát s ijedten nézett a fiura.

— Mi bajod? — kérdezte.

A fiu mozdulatlanul állt ott, sápadtan, úgy, hogy megrémült tőle a leányka.

— De hát mi a bajod? kérdezte megint.

De abban a pillanatban megsugta neki női ösztöne, hogy mi történik s nagy gyönyörűséggel gondolá, hogy érte indult meg annyira Pál. Mond azáltal mi még nem tudta, micsoda háborgás lehet az, mely annak a másik gyermeknek lelkét megrázza, minő forrongás lehet annak a másik kis szívek fenekén.

III.

Megtörténik valóban nem egyszer,

hogy a szerelem ösztöne hirtelen fölébred. A kis kebel félig öntudatlanságba merül. Az érzelmek lassan-lassan önmagukat iskolázzák az élet első örömeinek és első bánatának kezdetével.

Pál önkéntelenül vonzódni kezdett Susannehoz, a nélkül, hogy ismerte volna azt a titokzatos erőt, mely hozzájuk csatolta. Beszélgetésük félrevonta azt a fátyolt, mely eddig ismeretlen érzések világát takarta. A szerelem-szó, melyet a kis leány hangoztatott, visszahangzott szívében; de még nem tudta, mit jelent az. Egyes dolgok, melyek eddig kusza össze-visszaságban voltak meg lelkében, most domborodni kezdettek emlékezetében, határozottabb alakot öltöttek; most már megmagyarázhatott magának egyet-mást, a mit olvasott s a minek jelentését nem fejthető meg, de a mi, bár titokzatos, mégis való formát nyert szeme előtt.

Ha nem is ismerte a természetét annak az indulatnak, mely a leányhoz vonzotta, most már érezte azt. Nem volt ez véletlen, egyszerű vonzódás. Vágya támadt s akarata parancsolni kezdett vágyának.

Eddig a leány uralkodott rajta, ő szabta meg az utat, melyen szükkörű életét irányoznia kellett. Mától fogva megváltozott a szerep. Ő lett az ur. Még arra is rávetemedett, hogy kitört négy-öt riasót a kerítésből, hogy átbujhassék

Susannehoz, a kitől nem akart szétválasztott lenni, a kinek közelében akart lenni.

Egy fatuskón szoktak üldögelni egymás mellett. És ez az együttlét nagy gyönyörűségekre szolgált. Kezük érintkezett s nem is éreztek el azt többé. Elpirult mind a kettő.

Ugyanaz a zavart érzés uralkodott mind a kettőjükön. El voltak fogódva, mint minden gyermek, a ki öntudatlanul utánzza a nagyokat.

Egy nap azt kérdezte Pál Susannétól:

— Akarod, hogy összeházasodjunk egykor, majd akkor, ha nagyok leszünk? A kis leány komolyan válaszolt:

— Akarom.

Most, hogy tudják, hogy egymáséi lesznek valamikor, mint férj és feleség, sokkal szabadabban érezték magukat. Most már játszhattak. Gyermeki természetük kitört belőlük. Pál vásott fiu volt, fölmászott a fára s egy villás ágon himbálózott, mint a majom. Olyan bohó volt, hogy Susanneknak könye csordult ki a nevetéstől.

IV.

Ámde meg kellett válniuk.

Susanne szülei az augusztust és a szeptembert a tengernél szokták tölteni. Az idén is követték szokásukat.

Az emberek csak bizonyos kortól fogva veszik észre az időnek gyors mu-

dély Sándor, m. kir. igazságügyminiszter, az országgyűlés tagjainak, Lónyay Sándor, beregvármegyei főispánnak, a vár megye hatóságának s nagyszámu ünnepelő közönségnek jelenlétében 1896. évi július hó 19-ik napján tette le s amely mű Berzék Gyula műszaki tanácsos terve szerint készült, hivatva van megjelölni e sok vérrel áztatott szírfokot, amely a böles és dicső honalapító Árpád vezérlete alatt a Beszkidek erdős bércein át nagy munkával beköltözött ősök seregeinek az új hazában első pihenő helye, első erőssége s évszázadok lezajlásával az alkotmányért vívott súlyos harcok korában a szabadságnak hősi védelem vértára, utolsó bástyája vala mindenkor dicsőséges Magyarország zivataros történetében. Te pedig emlékkő, állj az időknek végeztéig, állj, míg e haza áll!"

Az emlékoszlop a munkácsi vár északi legmagasabb bástyáján áll, szép obeliszkszerű csucsán turulmadárral. A tegnapi ünnepélyességnek tömeges része a vár alatti mezőn ment végbe és két legnagyobb momentumát Firczak püspök miséje és a népünnepe képezte. Nagy határu beszédekkel mondottak Erdély Sándor miniszter és Münnich Aurél, ki a képviselőház nevében tartott ünnepi szónoklatot. Kiss Áron püspök szép imádsága is egyik kiemelkedő mozzanata volt az ünnepélynek.

Ma leplezték le a vereczkei szorosban a honfoglaló ősök útját jelölő emléktáblát és egy díszes határkövet a beszki hegyek gerinczén Magyarország és Galiezia között.

S z i n h á z

* **B. Ruzsinszky Ilona Komáromban.** A „Pesti Hírlap” írja tegnapi számában a következőket: *Komjáthy János* színigazgató, ki október 1-től kezdődőleg 3 évre megkapta a debreczeni színházat, már a téli szezonra szervezett társulatával Komáromban működik. **B. Ruzsinszky Ilona**, a társulat téli primadonája, a vidéki színházak egyik legkiválóbb énekesnője, ki két évvel ezelőtt a népszínházban nagy sikerrel lépett föl, most néhány estén vendégszerepel Komáromban. Csütörtökön lépett föl először, még pedig a Szultán című szerepében és egyszerre meghódította a közön-

lását. A gyermekek még nincsenek tisztában az idő sebességével, a jövő nem létezik számukra, mert azt hiszik, nagyon messze van. Két hónap igen nagy idő nekik, mert nem tudják kiszámítani az idő terjedelmét; de épen azért a „soha többé” érzése sem okoz nekik aggodalmat és félelmet.

Pál és Susanne szomorúak voltak az utazás előtti este, ámde nem szenvedtek.

Azt tudták, hogy sokáig kell egymás nélkül lenniök, de ennek a sokának fogalmát nem bírták határozottan s a jövőre egyáltalában nem gondoltak.

Mikor elváltak egymástól, azt mondta Susanne:

— A papa mindig megcsókolja a mamát, mikor elutazik.

Ők még nem csókolták meg egymást. Pál gondolt rá ugyan néha-néha, mert tudta, hogy a kik szeretik egymást, azok csókolózni is szoktak; de azért félt megtenni, mert azt hitte, hogy vétkeket követne el vele; meg volt lelkében az a titokzatos félelem, mely irtózik a rosztól, az a fészta érzés, a melyet a vallás csöpögtet az emberi lélekbe; azért ma is habozott.

De a leány magához vonta őt s Pál hagyta, hogy megcsókolja.

Pált olyan heves, megmagyarázhatatlan érzés hatotta át, mintha a szive megszünt volna dobogni. Oda kellett neki támaszkodnia a kerítéshez, hogy le ne

seget, mely zsufolásig megtöltötte a színházat. A művész gyönyörű hangjával nagy hatást keltett s minden énekszámát megisméltették. Pénteken a „Bőregér”-ben lépett föl, újra telt ház előtt. A társulat 20-án fejezi be komáromi szerezését, aztán két havi szünetet kezd meg. Szeptember 15-én gyülekezik ismét össze Debreczenben.

* **Uj operette.** A népszínház új operettet fogadott el előadásra. Címe: A bűvös káftán. Az operettet Mikszáth Kálmán Beszélő köntös című regénye nyomán Pohl Róbert írta, zenéjét pedig Helmesberger Károly bécsi zeneszerző szerette. Mint operettet aztán Márkus József fordította vissza magyarra.

A Kárpát-egyesület közgyűlése.

Siegmeth Károly a magyarországi Kárpát-egyesület Keleti Kárpátok osztályának ügyvivő alelnöke, m. á. vasuti főfelügyelő a következő meghívást küldötte be lapunknak:

A Magyarországi Kárpát-egyesület Keleti Kárpátok osztályának igen tisztelt tagjai és barátai ezennel tisztelettel meghívom a Keleti Kárpátok osztályának f. évi augusztus hó 23-án a Tisza forrásoknál tartandó közgyűlésre és az ezzel összekötött kirándulásra a Hoverlára (2058 m.)

A program a következő:

Vasárnap, augusztus hó 23-án:

Reggel 4 óra 15 perczkor érkezés **Körösmezőre.** Reggelizés a vasuti vendéglőben. Reggel 7 órakor indulás kocsin az apsinecei gátig, innen lovon vagy gyalog a Tisza forrásához. (Kocsin a menet 2½ óráig tart, onnét pedig gyalog vagy lóháton még 2 óráig.)

Közgyűlés a Tisza forrásoknál. Ebéd és délután 4 órakor visszatérés **Körösmezőre.**

Vacsora a vasuti vendéglőben. Meghálás.

Hétfőn, augusztus 24-én:

Délelőtt 10½ órakor villásreggeli a vasuti vendéglőben. Déli 12 órakor ko-

rogyják. Suzannet már hívták a házba azért hamar beszaladt.

* * *

Pál, aki egész éjjel nem aludt, másnap korán kelt föl. Az ablakon át benézett a szomszéd ház udvarába; látta az utazásra való előkészületeket. Látta a megrakott ládákat, melyeket az omnibuszra vittek.

Susanne vidám arccal járt-kelt; izgatta az utazás. Egy kalitkát tartott a kezében, azzal ugrált. Madárkám, madárkám, kiabálta. Hova tegyem a madaramat?

A fiúnak összeszorult a szive, mikor látta, hogy milyen virgonez a kis leány.

Az omnibusz elindult. A fiu követte a szemével, míg csak be nem fordult az utca sarkán. Könnyű porfelhő támadt nyomában, mely felszállt a kék ég felé. Lenn a völgyben gyorsan széteszlott ez a könny felleg.

Pál visszament szobájába.

— Mit csinálsz, Pali? — hangzott anyjának szava, mikor rányitotta az ajtót.

Pali odaszaladt anyjához és keblére szoritá fejét. Nagy könnyeseppek gördültek arcára.

csin **Kozmiecsekig** (2 óra), lovon vagy gyalog a menházig (2 óra). **Az új menház beszentelése.** Vacsora és meghálás a menházban. (2 nagy szoba, külön uraknak és nőknek.)

Kedden, augusztus hó 25-én:

Reggelizés a menházban; indulás reggel 5 órakor lovon vagy gyalog a Hoverlára alatti fensikig (1½ óra) és innen felszállás a csucsra (teljesen veszélytelen és 45 perczet vesz igénybe.) Visszatérés a menházhoz és Kozmiecsekre, ahol megebédeltetik. Innen kocsin vissza **Körösmezőre.** Vacsora a vasuti vendéglőben. Elutazás **Körösmezőről** az éjjel 11 óra 55 perczkor induló vonattal.

Gyakorlott turisták a Hoverláról leszállhatnak a fehér Tisza völgyébe és a Kvaszui völgyön keresztül a Berlebácskán át a Popp Iván menházig mehetnek, ott meghálnak és a következő napon megmászják az 1940 m. magas Popp Iván csucot. Leszállás Fehérpatak felé. — Törzskari térképek 1.75000 mértékben Col. XXX. zóna 13, 14, col. XXXI. zóna 12, 13.

Menetmérséklés:

Az ezen kirándulásban résztvevőket a m. kir. államvasutak azon kedvezményben részesítik, hogy II. oszt. jeggyel az I. osztályban, III. oszt. jeggyel a II. osztályban és fél II-ikkal a III-ik osztályban utazhatnak. Az erre vonatkozó igazolványok a bejelentés, valamint az utazási és ellátási költségek beküldése után megküldetnek.

Bejelentés:

Hogy a szállás és ellátáshoz szükséges előkészületek megtétezhessenek és a kocsik, lovak, valamint podgyászhorók idejekorán meg legyenek rendelkezésre bocsátva, meg kell jelölni a részvevő jelentését pontosan kitöltött, legkésőbb f. é. augusztus hó 12-ig **Siegmeth Károlyhoz** Debreczenbe beküldje.

A résztvevő hölgyek külön bejelentendők.

Költségek:

A bejelentéssel egyszerre a fuvar és ellátási költségek is beküldendők alulírott postautalványnyal.

Az összeg beküldése nélküli jelentkezések nem fognak figyelembe vétetui; a mérsékelt menet-igazolványok is csak akkor küldetnek el, ha az összeg beérkezik.

A kirándulás költségei:

A tisztelt vendégek vagy csak az egyik kiránduláson vesznek részt a Tisza forrásokhoz, vagy ennél és a Hoverlára kirándulásnál is.

A) Csakis a Tisza forrásokhoz:

Augusztus 23-án ebéd a Tisza forrásoknál (borral.) Vacsora a vasuti vendéglőben (ital nélkül). Kocsi személyenként Apsineczig és vissza; ló Apsinecztől Tisza forrásokig . . . összesen 4 frt 70 kr. Lóhasználat nélkül . . . 3 frt 60 kr.

B) A Tisza forrásokhoz és a Hoverlára:

Augusztus 23-án: mint fent.
Augusztus 24-én: Körösmezőn villásreggeli (bor nélkül). Vacsora a „Hoverlára” menházban.

Augusztus 25-én: reggelizés a menházban. Ebéd a Kozmiecseken (borral.) Vacsora a vasuti vendéglőben Körösmezőn. Kocsi Körösmezőről Kozmiecsekig és vissza. Ló Kozmiecsektől a menházig és innen a fensikra . . . összesen 15 frt. Ló nélkül . . . 12 frt.

A vonat **Debreczenből** augusztus 22-én d. u. 4 óra 7 perczkor indul. A mérsékelt jegy ára I. osztályban 6, II. osztályban 4, III. osztályban 3 frt.

NAPI HIREK. Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A Gönczy-egyesület „Otthon“-a Keresk. akadémiá palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

— **Személyi hír.** Kiss József, a genialis költő, a „Hét“ című szépirodalmi lap szerkesztője, ma reggel Debreczenbe érkezett. Dél előtt hosszab sétát tett a városban, melyet évek óta nem látott. A költő városunk fejlődéséről nagy elismeréssel nyilatkozott. Délben Budapestre utazott.

— **Némethy Lajos kitüntetése.** A közügy terén félszázad óta lankadatlan buzgalommal fáradozó érdemes férfiut tüntetett ki most a legmagasabb királyi kegy. E kitüntetés híre legőszintébb örömet kelté mindenütt, különösen Debreczenben, a hol Némethy Lajos ev. ref. lelkész és iskolaszéki elnök. Ő Felsége a király ugyanis az egyház és a tanügy terén szerzett érdemei, elismerésül Némethy Lajosnak és törvényes utódainak díjmentesen *Ujfalusi* előnévvel a magyar nemességet adományozta.

— **Tíz éves jubileum.** A kereskedő ifjak önképző egyesületének dalosköre a közönség élénk érdeklődése mellett szombaton este ünnepelte tíz éves fennállását. Az ünnepély sikerült hangversenyből állott, amelynek kiemelkedő részét *Benedek* János szép alkalmi ódája és *Bornyász* Violácska ügyes czimbalomjátéka képezte. *Winkler* Márton pedig megírta és felolvasta a kör tíz éves történetét.

— **Debreczen üdvözlöte Munkácsra.** Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester bizonyára városunk összes lakosságának legforróbb érzelmeit tolmácsolta, midőn tegnap megemlékezvén a Bereg megyében rendezett lélekemelő hazafias ünnepekről, melyeket az utódok kegyelete honfoglaló őseink emlékezetének szentelt, táviratilag üdvözölte az ünneplő közönséget. A távirat így hangzik:

„Lónyai Sándor főispán

Munkács.

Ott, ahol először lépték át Árpád hadai Kárpátok bérczeit s a hol minden röghöz szabadsághősök emléke fűződik, a hét magyar törzs honfoglaló dicsőséges utján emlékoszlopokat állító ünneplő közönséget hazafias szívvel, örömmel üdvözlök Debreczen polgárai. Következő évezredekben is, miként az elsőben magyar szív dobogjon, magyar ajkról keljen hálának, magyar kar örködjék e szép vidéken s a magyar állameszmét hirdető emlékoszlopok körül. Éljen a király, éljen a haza!

Simonffy Imre,

kir. tanácsos, polgármester.

— **Hajdúvármegye hódoló felirata.** Az ezredév alkalmából Hajdúvármegye közönsége a május 6-dikán tartott díszközgyűléséből hódoló feliratot intéz Ó Fel-

ségéhez a királyhoz. A hódoló felirat szövegét Kleinfeller Károly rajzoló állította ki ügyesen, Dávidházy Kálmán pedig remek album-szerű fődéllel látta el, amely az ő ismert műizlését dicséri. Az antik-stilű díszítések mind véssve vannak a bőrfedélre. Igen sikerült a vármegye bőr mozaikból összeállított czimere.

— **Vasut Debreczen és Nagyvárad között.**

Egy régi tervet elevenítették fel Kisbaari Kiss Ferencz ügyvéd, Mayer Ottó budapesti és Spira Rezső bártfalvai lakosok, akik Debreczen és Nagyvárad között egyenes vasuti összeköttetést akarnak létrehozni. A hetvenes években már sokat tárgyaltak egy Nagyváradtól Debreczenen keresztül Miskolczig egyenes irányban vezetendő vasut építése ügyében; de akkor a terv abban maradt. Őszintén szólva a most felvett mozgalomtól sem sokat várunk. Mert nem bizhatunk abban, hogy az érdekelt községek közelebről Debreczen nagyobb áldozatokat hozni legyen hajlandó a jelen körülmények között, amidőn csak most épült fel tetemes hozzájárulásával a debreczen-létai vasut. Szerencsésebbnek tartanánk olyan mozgalmat, amely a már kész vasutnak valamelyik alkalmas állomásától, Váradig meghosszabbítását venné munkába. Mindazonáltal örvendeneink, ha az említett urak vállalkozását siker koronázná. Tervök az, hogy Debreczen város belterületéről kiindulól Hosszu-Pályi, Poesaj, Kis-Marja, Bihar és Püspöki községek érintésével Nagyvárad belterületére rendes nyomtávolságu villamos üzemű, helyi érdekű vasut épüljön, amelyet Debreczennél és Nagyváradnál összeköttetésbe hoznának a m. á. v. vonalaival. E tervezett vasut előmunkálataira a kereskedelemügyi miniszternek egy évi engedélyt adott nevezett uraknak s erről a miniszter azzal értesítette Debreczen város tanácsát, hogy az engedélyeseket működésöknél a netán szükséges hatósági támogatásban részesítse.

— **Választások a hajdúvármegyei városokban.**

Hajdúvármegye három rendezett tanácsu városában a bizottsági tagok választását a múlt hónapban ejtették meg. Mindhárom városban történtek felebbezések az igazoló választmányhoz, amelyek határozata ellen Hajdu-Szoboszlóról *Padrah* Sándor, Nánásról *Máró* Miklós újra fellebbeztek a közigazgatási bizottsághoz. Mindannyi között legérdekesebb a hajdu-böszörményi választás ügye. Az ottani igazoló választmány számos felebbezésnek helyt adott s több választást meg is semmisített. Ez ellen ma *Kovács* Sándor és társai a f. hó 22-én tartandó vármegyei rendkívüli közigazgatási bizottsághoz felebbezést adtak be, miután szerintök a megsemmisítésre ok nem volt s különben is az igazoló választmány csonka volt. Az I., II., IV., V., VI. és VII-ik kerületekben megsemmisített választások helybenhagyásait kérik. Most megverszte kíváncsian várják a közigazgatási bizottság idevonatkozó határozatát.

— **Egy hulla ékszerői.** Most két hete történt, hogy *Palicz* Kálmán csizmadialeány meggyilkolta *Oláh* Imre lakatos Meszenna-utcai műhelyébe a feleségét. A rendőrség akkor rájött, hogy valaki a meggyilkolt asszony gyűrűjét ellopta s azóta folyton kutatott a tolvaj után, a kit *Oláh* Imréné személyében sikerült is megcsipnie. *Oláhné* azzal védekezik, hogy az ijedséget s a két ablak beveréséért megérdemelte azt a kis ékszert. Az ügyben tovább folyik a vizsgálat.

— **Eljegyzés.** *Szell* Sándor, a Debreczeni Ellenör ügyes tördelője, tegnap tartotta eljegyzési ünnepélyét *Tóth* István helybeli iparos szép leányával, *Esztike* kisasszonnyal. Szerkesztőségünk gratulál a fiatal nyomdász boldog frigyéhez.

— **Szemle a háziezred felett.** Lapunk szombati számában előzetesen jeleztük több magas rangu tisztnek Debreczenbe való érkezését. *Schönfeld* Antal báró tábornok, a hadsereg felügyelője már tegnap reggel megérkezett, a míg *Waldstätten* János tábornok hadtestparancsnok, *Pokorny* Hermann altábornok hadosztály és *Cenerclain de Grancy* Emil tábornok dandárparancsnok tegnap délután érkeztek meg s estefelé valamennyien a Nagyerdőben tettek sétát. Este a tiszti kar a „Bika“ szalóda földszinti éttermében gyűlt össze közös vacsorára. A 39-ik gyalogezred ma korán reggel a sámsoni domboknál lévő gyakorlóterre vonult ki, ahol előbb szemle, utána gyakorlat s végül defilírozás volt. A magas rangu katonatisztek az ezred kitűnő képzettsége felett elismerésöknek több ízben adtak kifejezést. Ma délből tiszti ebéd volt a „Pavillon“ laktanyabeli tiszti kaszinóban.

— **Magas komaságot keres.** *Dóró* Mihály hajdu-szoboszlói gazdaembert a felesége a napokban örvendeztette meg a kilencedik fiúgyermekkel. Az e fajta boldogságból már sokat élvezett apa egy alázatosan megírt felségfolyamodványban szépen megkérte a felséges uralkodó-párt, hogy fogadják el a kis fiu keresztszüli tiszttét. A felségfolyamodvány ma a kabinetirodából minden megjegyzés nélkül visszaérkezett gróf *Dégenfeld* József főispánhoz.

— **A kollegium új tanszéke.** A debreczeni főiskola ujonnan rendszeresítettakadémiai rangu magyar irodalomtörténelmi tanszékére f. hó 18-diki lejáratall kiírt pályázat eredményeképen hatan versenyeznek a tanszék elnyeréséért. A pályázók névszerint a következők: *Hegyi* József nánási, *Lányi* Lajos kis-uj-szállási, Dr. *Aczél* József marosvásárhelyi gymnáziumi tanárok, *Ferenczy* Gyula krassói ev. ref. lelkész, dr. *Dézi* Lajos budapesti egyetemi könyvtári tiszt és dr. *Pruzsinszky* István kis-uj-szállási főgymnáziumi igazgató. A választásokat folyó hó 28-án ejti meg az egyházkerület tanárválasztó küldöttsége.

— **Generális kalabriasz-párti.** A csász. és kir. hadsereg Debreczenben állomásozó csapatainak szemléletére városunkba érkezett katonai notabilitások tiszteletére az összes debreczeni katonai tisztikar fényes bankettet rendezett tegnap este „Arany Bika“ vendéglőben. A tábornokok a vacsora után a meleg levegőjű étteremből csakhamar elkiváncoktak s a kávéház egyik sarokasztalánál foglaltak helyet. A kávéháznak nagy üveg ajtó-ablakai tárva nyitva állottak, hogy az esti hűs levegő szabadon beáradjon s így a bent kalabriaszózó fényes, ötös társaság ritka látványt nyújtott a kávéház előtt járókelőknek. Nagy tömeg is verődött össze nézésükre. Báró *Schönfeld* Antal (General-Inspector der Infanterie) tábornok, a cs. és kir. gyalogság főfelügyelője, *Pokorny* Herman lovag hadosztály parancsnok, báró *Cenerclain de Grancy* Emil dandárparancsnok, *Jekelfalussy* honvéddandárparancsnok vettek részt a nemes játékban, míg báró *Waldstätten* János tábornok, a VII. hadtest parancsnoka csak nézte a játékot. Valaki megjegyezte a néző közönségből: „Olyan kibiciz, akinek egy esetleges nagy játékban a partnerek a (haditanács) mindnyájan kérnék a közbeszólását.“

— **Hétfőn reggel.** *Dobrynszky* Mihály hetes volt a „Bika“-szállodában. Ma reggel, valószínűleg mámoros fővel, az utcán

járó-kelöket, a többek között *Stekli* Zoltán kereskedő-segédet és *Erdei* Mihály földmivest nyakon öntötte. Ez utóbbit meg tetteleg is bántalmazta. A garázda hetes most a rendőrség börtönében várja a büntetését.

— **Eltűnt gyermekek.** Az egyiket *Kovács* Imrének hívják 14 éves és Hajdu-Szoboszlón látta meg először a napvilágot, a másik *Püspök-Ladányba* való *Baláti* Ferencz nevű hasonló koru gyermek. Mindketten szó nélkül hagyták oda a napokban gazdáikat és azóta nyomtalanul eltűntek.

— **Teljes tanácsülés.** E héten, szerdán, *Dégenfeld* József gróf főispán elnöklése alatt teljes tanácsülés lesz, amelyen a júliusi közgyűlés ügyeit készítik elő. — Ugyanekkor tárgyalják a városháza építésére vonatkozólag *Blau Gyula* vállalkozó által már aláírott szerződést, valamint az ellene beadott felebbezéseket.

— **Halálozás.** Egy tiszteletreméltó derék matrona hunyt el városunkban, néhai *Kálmán* Lajos p.-ladányi lelkész özvegye, *Bethleni* Anna asszony, akinek halálát 13 élő gyermeke gyászolja. Elhunytáról a következő gyászjelentést adták: „A. B. F. R. A. Mély fájdalomtól lesújtott szívvel jelentjük a jó édes anyának, napának, nagyanyának, illetve dédanyának *Bethleni* Anna asszonynak néhai *Kálmán* Lajos püspök-ladányi volt reform. lelkész özvegyének, élete 70-ik, özvegysege 5-ik évében, 1896. július 18-án délután fél 4 órakor, hosszas szenvedés után történt gyászszos elhunytát. A boldogult hült tetemei folyó 20-án hétfőn délután 3 órakor fognak előbb a Kis-Mester-utcai 1108. sz. házánál, majd a reform. kistemplomban tartandó egyházi szertartás után a Kossuth-utcai temetőben örök nyugalomra tételre. Mely végtisztességtételre a boldogultnak rokonait, ösmerőseit bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen, 1896. július 18. Gyermekei: *Kálmán* Dezső nejevel *Kiskéri* Etelkával, *Kálmán* Vilma, *Kálmán* Fáni férjével *Jánossy* Józseffel, *Kálmán* Lajos nejevel *Pávay* Vilmával, *Kálmán* Paulina férjével *Müszl* Gusztávval, *Kálmán* Sándor nejevel *Rényi* Rózsával, *Kálmán* Ilona férjével *Andorkó* Mártonnal, *Kálmán* Erzsébet, *Kálmán* Ákos nejevel *Csermák* Melániával, *Kálmán* Ida férjével *Dobrossy* Istvánnal, *Dr. Kálmán* Ferencz, *Kálmán* Julia férjével *Kajári* Ferenczcel, *Kálmán* Berta férjével *Veress* Gézával. Az unokák, dédunokák és az összes rokonok nevében is. Áldás és béke emlékére!” — Özv. polgár *Váry* Józsefné szül. *Lukács* Julianna asszony tegnap reggel elhunyt 83 éves korában. Temetése holnap d. u. 3 órakor lesz a Pacsirta-utcai 236. sz. háztól.

— **Az „alsó-szabolcsi tiszai ármentesítő-társulat”** július hó 31-ik napján délelőtt 10 órakor Debreczenben a *társulat hivatali helyiségében* (Kossuth-utca Takarékpénztári palota II-ik emelet) rendkívüli közgyűlést tart, melynek tárgyai lesznek: 1. Az *ártérfejlesztés ügyben* kiküldött ötös bizottságok által a következő felszólamlásokban hozott újabb határozatnak kihirdetése, u. m.: 1. *Debreczen sz. kir. város.* — *Osváth* Ferencz és társai. 2. *B.-Újvárosról* a kisbirtokosok. — *Semsey* Andor hitbizománya. 3. *Csegéről*: *Báró* Vay Béla. 4. *H.-Nánásról*: *Csohány* László polgármester s a tárgyaláson id. *Csohány* Ferencz, *Berenes* János által képviselt nánási érdekelttség. 5. *Nádudvarról*: a *Papp* Elek által képviselt *Baranyi* Beniamin s társai s *báró* *Balassa* Istvánné. 6. *H.-Szoboszlóról*: a városi polgármester és t. ügyész által képviselt városi és angyalházi érdekelttség. 7. *T.-Füredről*: *Jámbor* Ferencz, debreczeni ref. főiskola, *Pásztor* Béla és

érdektársai. 8. *Nagy-Ivánról*: az előjáróság által képviselt egész gazdaközönség. 9. *Dadán*: a debreczeni ref. főiskola. 10. *Tarcalról*: *Habinay* Kálmánné felszólamlásai tárgyában. II. A nagyméltóságú m. kir. földmivelésügyi miniszteriumnak 32583 1896. sz. a. magas rendelete a t.-dobi pártvédműveletek létesítéséhez megajánlott összegből 6600 frtnyi összegnek azonnali folyósítása és befizetése iránt. A közgyűlést megelőzőleg ugyancsak Debreczenben a társulat hivatali helyiségében folyó évi július hó 31-én délelőtt 9 órakor igazgató választmányi gyűlés fog tartatni.

— **Kázár Ambrust elfogták.** Affendakis Perikleszt és társát, *Kázár* Ambrust, szombaton este a széles-lonkai erdőben (Máramaros m.) gombát szedő *Kun* Móríz segédjegyző fáradságtól eltikkadva és pihenve találta. A segédjegyző az idegen embereket igazolásra szólította föl s miután arra képesek nem voltak, az egyiket megragadta, míg a másik megugrott. Az elfogott egyén beismerte, hogy ő *Kázár* Ambrus s hogy június 30-án szökött meg Budapestről, hogy pár nap óta a határszéli hegyeken bujkáltak és hogy társa *Affendakis* volt. *Kázár* az éhség miatt nem volt képes a segédjegyzőtől menekülni. A csendőrség *Kázárt* a szigeti kir. ügyészség börtönébe szállította, hol *Oláh* Miklós kir. alügyész előtt a fogoly beismerte, hogy ő a keresett *Kázár* Ambrus. *Várad* és *Oláh* a bekísérés után nyomban kihallgatták a foglyot, ami két órát vett igénybe. *Kázár* azt beszélte, hogy 18 napon át, tehát szökésük óta, folytonosan gyalogoltak, kerülve következetesen várost és falut és a vasuti állomásokat. Az ut irányát elmondani nem tudja. *Affendakis*szal az uton jelek által érintkezett. Elmondta, hogy a fogházból megszökve, társával, *Affendakis*szal együtt még aznap elhagyták a fővárost és minden akadály nélkül eljöttek egészen *Debreczenig*, folyton távol maradván a városoktól és falvaktól. Július 10-ikén érkeztek Debreczenbe. Ez idő alatt oly módon tartották fenn magukat, hogy ő, *Kázár* Ambrus. A falvakba koldulni járt. Mindig hozott magával annyit, hogy mind a ketten jóllaktak belőle. Debreczen környékén fél napig tartózkodtak. Innen aztán az országuttra tértek és egy parasztot megszólítottak, kitől azt kérdezték, hogy melyik irányban érhetnek a lengyel határra. A paraszt utba igazította őket és ők az országuton tovább haladtak. Július 10-ikén délután nem messze Debreczentől vihar lepte meg őket. Az országuton egy paraszt szekere elakadt a nagy sárban. — A paraszt kérelmére kiemelték a szekeret a sárból, mire a paraszt csupa halából megengedte, hogy szekeren helyet foglaljanak. Egyszersmind megvendégelte őket. Az országuton csendőrök megállították a szekeret és igazolásra szólították fel a két gyanus külsejű egyént. A paraszt azonban annyira megszerette őket utközben, hogy a csendőröknek azt mondta, hogy a két egyén Debreczenből való, de utközben a vihar alkalmából rosszul jártak és elvesztették mindenüket. A csendőrök bizva a paraszt szavában, tovább eresztették őket. Szatmár-Németiben elbucsztak a parasztól, a ki nekik egy forintot adott át. Ezen pálinkát vásároltak. Szatmár-Németiből Tarackőzre mentek gyalog, a honnan a csendőrök elől menekültek Széles-Lonka határába. Azonban Széles-Lonka mellett az erdőből kibukkanva, embertömeggel találkoztak szembe s ettől megijedve befutottak az erdőbe, ami felülni az épen ott tartózkodó *Kun* segédjegyzőnek, ki többekkel nyomozásukra indult. — *Midőn* a kutatók rájuk akadtak s igazolásra hívták föl őket, a magukkal vitt törött borsból egy marékka az üldözők szeméibe szórta s futásnak eredtek. *Kázárt* azonban *Kun* utólérte s a földre teperte. Hogy társa merre menekült, nem tudja. *Kázárt* a kihallgatás után *Heller*, törvényszéki orvos, vizsgálta meg, mert lábfájásról panaszkodott, aztán szoros zár alá véve kenyeret és szalonát adtak neki. A debreczeni főügyészséget sürgönyileg értesítették az elfogatásról. *Affendakis* ellen az összes csendőrség akcióba lépett. *Kázár* Ambrust ma éjjel szállították M.-Sziget felől Budapestre erős fedezet mellett. Tegnap este 10 óra 26 perczkor érkeztek Debreczenbe. Az elfogott rab-szökevény a m.-szigeti fogházfelügyelő és 3 börtönőrből álló

kisérétével egyik III. oszt. fülkében húzódott meg. Egyik külmunkatársunk észrevévé az érdekes csoportot, bement a kocsi s a fogolylyal beszédbe ereszkedett. *Kázár* úgy nyilatkozik, hogy sokkal jobban érezi magát most, mint bujdosásában. „Legalább nem éhezem — mondá — és nem rettegek folyton, mint a kivert kutya — mondá. A kocsi köré csakhamar egész tömeg verődött, mire külmunkatársunk távozott s a fogházfelügyelő intésére egyik börtönőr lefüggönyözte az ablakot. Így maradtak, míg a vonat 10 ó. 35 perczkor Budapest felé tovább indult, hogy a szökevényt odavigye, ahol már megkönnyebbült szívvel várják.

— **Az adózók figyelmébe.** Az 1896., 1897., 1898. évekre *Péterfia-utczában* kivetendő III. osztályu kereseti adókitetési lajstrom folyó év július hó 20-tól a Hungária épület II-ik emeletén lévő adókitetési osztálynál 8 napi közszemlére kitétetett és az adókitetési bizottság működését a folyó évi július hó 28-án a városháza kis tanács termében az alább kitűzött napokon reggeli 8 órától a következő sorrendben fogja megtartani és pedig: f. év július hó 28-án 1-től 60 tételig, f. év július hó 29-én 61-től 120 tételig, f. év július 30-án 121-től 180 tételig, f. év július 31-én 181 től 363 tételig. — Ennél fogva figyelmeztetnek a *Péterfia-utczai* kerületben lévő III. oszt. ker. adó alá tartozó adózók, hogy a közszemlére kitétt lajstromot saját érdekükben megtekintsék.

— **Harisnyák színe.** Egy párisi lap kitűzte azt a kérdést, hogy milyen színű harisnyák a legszebbek. A válaszolók közt 1148 szavazott a fekete színre, 811 a tarkára, 774 a fehérre, 509 a zergebőr mellett nyilatkozott. Látnivaló, hogy egyik fajta sem kapott abszolút többséget.

— **Díjlövészet.** A debreczeni lövésztársulat által tegnap tartott lövészet díjat nyertek: legjobb mélylövessel *Molnár* Ferencz 4 koronát, legtöbb körlövessel *Fürst* Ödön 2 koronát.

Táviratok.

— *A Debreczeni Ellenőr* saját tudósítójától. —

Hock pártja.

Budapest, július 20. A tegnapi csongrádi képviselőjelölés alkalmával *Hock* János pártja, mely *Hegyi* József páter vezetése alatt néppárti velleitásokban utazott, teljesen megbomlott; a józan ellenzék a párttal egyetemben a kerület jelöltjévé *Gajary* Ödönt, a „Nemzet” szerkesztőjét kiáltotta ki.

Szerb miniszterválság.

Budapest, július 20. Belgrádból jelentik: *Marinkovics* Döme volt belügyminiszter helyére két jelöltet emlegetnek. Az egyik *Stefanovits* Miklós volt belgrádi prefektus, ki alatt a magyar zászlót elégették, a másik *Pantovics* Antal, a belügyminiszteriumban alkalmazott rendőrfőnök. A belügyminiszteri ideiglenes vezetését *Novakovics* miniszterelnök vette át.

Harcz munkások és rendőrök között.

Budapest, július 20. Vasárnap este 8 órakor a Szeremley-utczában szappangyári munkások között verekedés keletkezett. A verekedőket a rendőrség beakarta kísélni, amit azonban a többi munkás nem engedett. A letartóztatott verekedőket a rendőrök kezei közül kiszabadították. A rendőrök segítségére a lak-tanyából nyolcz lovas-rendőr érkezett, a kik az ellenszegülőket, kik kövekkal dobálták a rendőrséget, bekísérték.

A szerb sertések.

Budapest, július 20. A M. É.-nek sürgönyzik Belgrádból: A radikálisok

elégedetlenek azon feltételekkel, melyek mellett megnyitották a magyar határt a szerb sertés-bevitel számára. A radikálisok ugyanis e feltételekben megsértve látják azon egészségügyi szerződést, melyet ők 1895-ben kötöttek az osztrák és magyar kormányokkal. Mindannak dacára kereskedelmi körökben általános örömet idézett elő a határzár megszüntetése, mert ha a sertés-kivitel Magyarországon még csak rövid ideig fennakad, úgy feltétlenül válságot idézett volna elő.

Tüntető radikálisok.

Budapest, július 20. Mint Belgrádból jelentik: A nagy radikális meetinget augusztus 10-én tartják meg. Sándor király pedig augusztus 8-án Cetinijébe utazik, s így nem lesz Belgrádban a meeting megtartásának ideje alatt. A király még születési évfordulóját — mely augusztus 14-én lesz — sem fogja Belgrádban megünnepelni, csakhogy távol legyen azon tüntetésektől, melyeket a radikális párt fog e napon a kormány ellen rendezni.

Harcias görögök.

Budapest, július 20. Athénből telegrafirozzák: A gyalogság és műszaki csapatok 15 altisztjét a titkos rendőrség épen abban a perczben tartóztatta le, midőn esolnakra szállani és egy csempész-hajó fedélzetén Krétába indulni akartak. A szökevények a hadtest parancsnoksághoz vezettettek, hol vizsgálati fogságba vetették őket. Ezen esetre és az altisztek körében uralkodó forrongásra való tekintettel, a hadügyminiszter megtette a kellő intézkedést ezek meggátolására.

A krétai forradalom.

Budapest, július 20. Daczára a forradalmi bizottság által terjesztett riasztó híreknek, mégis úgy látszik, hogy a krétai forradalmi mozgalom végéhez közeledik. Mint a „Keleti Értesítő“-nek Konstantinápolyból távirják, Assim bey, athéni követ jelentést küldött a portának, hogy a forradalmárok Ioszerben hiányt szenvednek és így újabb küldemények hiányában kénytelenek lesznek a harezot feladni. Mindössze 4—5 töltny esik egy emberre és ezek is csakhamar elfognak. A krétaiak az athéni segélybizottsághoz fordultak, de ez kijelentette, hogy nem képes kivánságuknak eleget tenni. — Ha az athéni követ jelentése tényeken alapul, úgy ez egy jelentőségű a forradalom megszűnésével.

Egy czilinder.

A népszínház ügyelőjével, a rokon-szenves, szép tehetségű Bérezy Károlylyal történt a következő kis kaland. Bérezy bevégezván a kerepesi-uti palotában az ő hivatalos kötelessége teljesítését, szép lassan bandukol haza, fölhasználva a tavaszi enyhe, balsamos estét, jókora kerülőt téve az Andrassy-uton. A színház forrósága annyira kiszáritotta a torkát, hogy utközben bevétődik egy kávéházba, hogy egy pohár cognackal magát felüdítse. A kávéházban jó sokan voltak. A színész koczog s rendel egy cognacot.

Akkor melléje lép egy közös hadsergebeli hadnagy, a ki azonban rendkívül fiatal volt és olyan rózsás arcú, üde, szinte gyermek tekintetű, hogy alig látszott többnek tizennyolcz évesnél, több nem lehetett; a mely évszám mellett tudvalevőleg csak akkor lesz hadnagygyá, ha vannak hozzá rendkívüli jogzimelei is. Ennek a hadnagynak úgy látszik voltak, mert a gallérijából fityegett is valami olyan szalagoeska, mely a jogzimet neki, úgy látszik, vagy inkább: bizonynyal

már születése által megadta. Hadnagyoeskánk tehát odaállt s németül így szólítja meg a színészt:

- Uram, ön cognacot rendelt?
- Igen, uram, felelt a színész.
- Nem volna szives azt az én társaságomban meginni?

A felszólítás olyan kedves hangon volt mondva, hogy bár a hadnagy nem mutatta be magát, színészünk egy pillanatnyi gondolkodás után azt felelte: „Nagyon szivesen, uram.“

S megittak egy pohár cognacot együtt. Aztán még egyet, s még egyet, s még sokat. Közbe beszélgettek. A színésznek jó kedve lett, a hadnagyban sok volt az ifjonti vidámság és humor; beszéltek egymásnak apró történetkéket, amiket kölcsönösen kitűnöknek találtak, nagyokat kacagtak a közbeesett megjegyzéseken, — szóval kitűnően mulattak. A cognac helyett a hadnagyoeska nemsokára pezsgőt hozatott, — mert, hogy nem a színész volt, aki traktált, azt talán fölösleges meg is említeni — s ittak pezsgőt; de ittak — „brudert“ is. A színész tegezte a hadnagyot, a hadnagy tegezte a színészt, mindig hangosabbakat kacagtak minden boldogságon s örök barátságot esküdtek egymásnak, hosszabb időre.

A mulatságot csak egy pillanatra zavarta meg egy deres bajszu hnszárkapitány, aki a színész háta mögé lopózkodva azt sugta a fülébe:

— Kérem, le ne itassa nagyon a herceget!

— Mi közöd hozzá, te vén kaszárnya! pattogott vissza a színész.

A következő pillauatban mégis elkomolyodott: hogyan, hát ez a piczi hadnagy — hercege? Micsoda herceg? Vajjon ki lehet? S nem merte tovább tegezni. De a hadnagy észrevette az elkomolyodást, koczintott az ő új barátjával, — s a kelletlen hangulat egyszerre ismét a legkellemesebbre változott. Bánta is a színész akárki fia, csakhogy kedves fiu. Ittak, paroláztak. Egyszer a hadnagy így szól az ő jó barátjához:

— Hallod-e pajtás, van nekem egy nagy kérésem.

— Kivánd az életemet! reklamált a színész.

— Azt nem, hanem a — cylinderedet. Tudod-e, hogy még soha egy cylindert sem ütöttem be.

— Igen mert német vagy...

— Talán azért, mond a herceg mosolyogva. De roppant kedvem van hozzá. Engedd meg, hogy a cylinderedet beverhessem.

— Nagyon szivesen! mond a színész, s odatette az asztalra a kissé kopottas köcsöskalapot, amely egy kis beverést bizonynyal úgy sem vett volna komolyan.

A hadnagy pedig fölemelte a kardját, — de hüvelyestől — s akkorát csapott a fényes kürtőre, hogy abból menten palacsinta lett. Aztán pedig kacagott hozzá olyan jóízűen, olyan hosszasosan, olyan derült vidámsággal, — mint gyermekek, akit bizonyára nagyon rövid pórázon tartanak s aki nagy mértékben élvezi, amikor megszabadul egy kissé s szívhajják a pajzánság szabad, friss levegőjét, ámátor csak egy füstös kávéházban is.

A deres bajszu huszárkapitány látta a picziny kalap-dramát s néhány percz múlva elvitte magával a kis hadnagyot sétálni a még szabadabb levegőre, előbb elbucuszván a színésztől a lehető legszivesebben s elkérve tőle névjegyét és lakása címét.

Bérezy azután a legderüesebb hangulatban maga is haza bandukolt.

S másnap, amikor felébredt, ott talált az asztalon egy ujdonatú, gyönyörű angol gyártmányu cylindert, pompásokban, olyanban aminőben csak a 20 frtos kalapokat szokták őrizni, — egy

sor írás nélkül. S azóta szerény dicsékedéssel mondogatja el a kalandját és mutogatja cylinderét, amelynél pompásabb még magyar színész kobakján sem ragyogott. Hogy ki volt a hadnagy, nem tudja, de gyanítja s a hallgatók rendszerint ki s találják hogy minő családból származhatott.

Hires cigány-primások.

— Bihari János és Boka Károly. —

Nem rég hagyta el a sajtót *Markó Miklósnak* „A cigány-zeneszkek albuma“ című könyve, amely a leghiresebb cigány-zeneszkekről tartalmaz érdekes jellemrajzokat. E könyvből vesszük át mutatványul a jelen század két leghiresebb cigányprimásáról a következő razot:

Czinka Panna méltó utóda volt *Bihari János*, az egykori cigány-herceg, ki 1802-ben költözött Budapestre Nagy-Abony szülővárosából, hol a legjelesebb cigány-zeneszkekből állította össze bandáját; rövid időre rá oly hirre tett szert, minőre eddig még példa nem volt. Bihari állandó zenésze lett a „Hét választó fejedelem“, a „Beleznay-kert“ és „Két pisztoly“ című mulatóhelyeknek és itt aratta diadalait, hol tisztelői őt a „Magyar Orpheus“-nak nevezték el. Ellátogatott a szomszéd Bécsbe, Lengyel-, Oláh-, Szerb-, Horvát- és Tótországba is és mindenütt hártalan lelkesedéssel és kitüntetésekkel halmozták el. Itthon nem történhetett meg nélküle ünnepély. Két koronázás alkalmával ő zenélt, minden nádori és egyházi ünnepélyeknek ő volt hivatalos és méltó lelkesítője. Ha ő nem volt ott, nem tartották tökéletesnek az ünnepélyt. Bécsben 1814- és 15-ben többször játszott az összegyűlt uralkodók előtt, sőt a császári hangversenyekre is hivatalos volt több ízben, részint mint hallgató, részint mint közreműködő. De őt nem csak csodálták; vonójának hatalma az erszenyeket is megnyitotta előtte. Mesés adatokat beszélnek egykoruak azokról az összegekről, melyeket Bihari kapott és elpazarolt. Ő maga fejedelmi fényben élt, liberias inas hordta utána a hegedűjét.

1815-ben, mikor József nádor első nejének nővére, Katharina Pawlowna nagyhercegnő, az oldenburgi herceg özvegye Budán időzött, a Margit-szigeten nagy ünnepélyt rendeztek tiszteletére s ott Bihari oly hévvel játszta a magyar tánczokat, hogy a krónika szerint azok is, kik már sokszor hallották, úgy el voltak ragadtatva, hogy táncz közben megálltak és ámulva, elragadtatva figyelték.

Érdekes, a mit a Bihari czilinder-kalapjáról beszéltek. A Bihari bandájában volt egy mindenki által megbámult 9—10 éves gyermek mint kontrás. Ez mindig körülhordozta Bihari kalapját, két kézre fogva s telve hozta mindig vissza, hogy szinte görnyedezett a sulya alatt; a kalap térdeit verte a fiúnak. A gyermek rendre hajta meg magát az ország nagyjai előtt. „Jól van, kis Bihari — mert mindenki Bihari fiának tartotta, — mond meg apádnak, hogy a nóta igen szép volt.“

Szomorú vége lett a Bihari dicsőségének! 1825-ben Hatvan és Gyöngyös közt feldőlt kocsija, ő szegény alája került, a balkezét eltörte s ettől fogva nem tudott többé hegedülni. Társai rendre elhagyták s a cigány-herceg végső nyomorba süllyedt. Unokájával járt koldulni egykori ismerőseihez, de az elnémult muzsikás iránt senki sem lelkesedett. Elkeseredésében inni kezdett, mig 1828. április 26-án a köszvény és vízkór megszabadította a nyomortól. Temetése nagyon megható volt, hideg, havas időben 300 cigány levett kalappal kísérték ki a ferenczvárosi temetőbe. Ezt a temetőt tiz év

előtt megszüntették, a sirokat felásták s a Bihari sirja is ekkor tűnt el nyomtalanul.

Bihari méltó utódja lett a *debreczeni Boka* Károly, ki a 30-as és 50-es években az ország legjobb cigányzenésze volt. Nagy hírű bandája 24 tagból állott, köztük több vadászkiáltós és tárogató. A Nyírség akkori földesurai, mint Józsa Gyuri, Recski Bandi, Csernovics Péter, Ibrányi Feri személyes barátságukkal tüntették ki őt oly annyira, hogy együtt jártak vadászgatni Bokával, ki talán az egyetlen cigány volt Magyarországon, a kit a nagy urak sem tegeztek szolgálomódra. A 40-es évek fiatalsága közül ki ne emlékeznek a híres csáki agaraszatokra, hol rendszeren megjelentek Károlyi György és István grófok, gróf Teleky Sándor, a Dégenfeld- és Almássy grófok, továbbá Csernovics és a Kállayak s a hol Boka muzsikált. Közben kitört a 48-ki szabadságharc, Boka bandája széteszlott és alig voltak hatan, midőn az augusztusi szerencsétlen csata után az oroszok bevonultak Debreczenbe, melyet meglehetősen ki is fosztottak. Kirabolták Boka házáat is és a falon függő száz aranyat érő kremónai hegedűjét is ellopták, ruháival együtt, úgy hogy Boka papucscsal a lábán ment hegedülni Paskievics orosz fővezér városházi lakására. Az ebédnél jelen volt gróf Zichy Ferenc mostani főtárnokmester is, ki Haynau fővezértől mint kormánybiztos volt kiküldve az oroszokhoz. Zichy erőlyesen rendreutasította Bokát a „Megvirrad még valaha“ nótáért, mire Boka így felelt meg: „Méltóságos uram, ha már elvittek a hegedűmet meg a vagyonomat, vigyennek el engemet is.“ 1853. farsangján történt, hogy Recski Bandi egy ezrest kettérepesztett és a felét Boka homlokára ragasztotta, azt mondva Bokának, hogy az ezres másik felét is megkapja, ha kitalálja az ő nótáját. Boka izzadt és még azt is eljátszotta, amit a nagyapjától hallott. De egy óra alatt mégis megkapta az ezres másik felét is s a kitalált nóta nem volt más, mint „Hej diri-diri dongó!“ Boka halála 1860-ban következett be és azóta csak az öreg Rác Pali volt olyan népszerű, ki a cigányzenészek közt maradandó emléket hagyott hátra.

GSARNOK.

Két édes érzésről.

Írta: **Koncz Ákos.**

(Folytatás.)

De lássuk már képekben és példákban a szeretetet és szerelmet, úgy amint azt az életben tapasztaljuk és a rövid szemle meg fog bennünket győzni arról az igazságról, hogy bár a szeretet és szerelem egy gyökérből sarjadzanak, virágaik mégis színre, illatra és szépségre különböznek egymástól.

Bizonyára mindnyájan ismerjük a Memnon-szobor regéjét. E szobor elhagyatva állott Egyiptom síkján, de midőn a nap első sugarait e szoborra veté, csodálatos dalok törtek elő belsejéből, melyeket elmerengve, szent gyönyörrel hallgattak a sivatag utasai. Az ember is magára van e nagy világban hagyatva, de ha szeretet napjának egyetlen sugara megérinti szívét, abban zengő érzelmek hullámzata keletkezik és az ember érzi, hogy nem áll egyedül. Igen, az a perc, mely szívünket a szeretet szines sugarával megérinti ünnepi perc, az örökkévalóság költészet, szent tűz, mely tetteinket megneemesíti, erőnket megacélozza, könyeinket felszárítja

és a szó legnemesebb értelmében emberré tesz bennünket.

Aki forró nyári napokon, midőn a levegő reszket a melegtől — az Alföldön járt, bizonyára látta a délibábot, ezt a csalóka játékát a természetnek, mely a puszták ismerőit is csalódásba ejti. Ilyen a szerelem, melynek nyomán a csalódás könyve rengedez szemünkben, mert igen sokszor akkor hullunk alá fényes világunkból a rideg való földjére, midőn azt hisszük, hogy elértük a boldogságot. Akit valónak, bizonyosnak hittünk, az cserbe hagy bennünket, csábító szirének módjára alámerül a feledés tengerébe s azért ne csodáljuk, ha a szerelmi hűséget a fájdalmak éjjelét átvirrasztó költő „délibábnak“ nevezi, midőn így énekel:

Te esztál meg, nem én téged
Déliab volt a hűséged.

A legnemesebb szeretet: az anya szeretete. Kinek nem örül közülünk a szive, ha arra az időre gondolunk, midőn még kivüle nem volt más világunk. Mint az isteni Gondviselés, úgy állt mellettünk. Még nem beszélünk, már ő értett, értette mosolygásunkat, sirásunkat. S mikor felnőtünk, mikor lelkünkben száz és száz vágy ébredett, száz remény ostromlá szívünket, ő megértette szívünk legelejtettebb gondolatait, velünk érzett, örült és könyezett. Miként kertész, ha az általa elvetett mag csak egy levélkét hajta ki, már az óriás fát sejdíti a gyöngye növényben, úgy ő már gyermekjátékaink között is jövőnket szövögeté.

Én tehát ennek az édes jó anyának életéből veszek ki egy-két mozzanatot, annak az édes jó anyának, kinek az élete a mi életünk, a mi boldogságunk az ő öröme, ki életünk irányítje, megédesítője, szívünknek szerelme, öröme lelkünknek, enyhítője bánatunknak, sorsosa sorsunknak s az a hely, hová befogadnak bennünket akkor is, ha az egész világ megvetéssel tekint reánk.

Az anya szeretete az a világ, melyből nem űzhet ki bennünket semmiféle hatalom, virágzó, örökké diszló virág az élet pusztaságában, árnyat adó lombos fa, melyet a szív könyei öntöznek és nevelnek nagygyá, megmérhetlen gazdagság, kincs, melynek birtokában még a legszegényebb ember is Kroezusnak tarthatja magát.

Van-e szebb látvány, mint egy gyermekét édes szeretettel tápláló anya. Hová törpül el e fenséges kép mellett a szerelem, az ezüstös menyasszonyi fátyol, az elérhetetlen vágyakban lángoló érdeklődés a fekete szemek, hullámos szőke haj és soha nem teljesülő álmok iránt. Mint a felkelő nap elhomályosítja a csillagok milliárdjait, úgy az anyaszeretet elhomályosít mindent a világon...

(Folyt. köv.)

Ingtalanok forgalma.

— A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál. —

1. Dienes Barna és neje Pusztay Ilona veszik Vecsey Imréné Csanády Piroskától ennek majorsági földét 10000 frtért.

2. Décsi Sándor és neje veszik özv. Magoss György eseti gondnoktól ennek boldogfalvai szőlőjét 1375 frtért.

3. Budaházy Lajosné szül. Paksy Czeczilia veszi Molnár Erzsébet Kozma Péterné s társaiktól ezeknek halápi kaszálójukat 3000 frtért.

4. Ujvári Sándorné szül. Nagy Mária veszi Ujvári Sándortól ennek homokkerti szőlőjét 250 frt becsértékben.

Szerkesztői posta.

P. B. urnak. Tudósításait máskor gyorsabban sziveskedjék beküldeni. A mostaninak, mely a kongresszus után nyolcz nappal érkezett, nem vehetjük hasznát.

Érdeklődőnek. Igaza van. Szebb és alkalmasabb költeményt az augusztus 2-diki hazafias ünnepélyen aligha lehetne szavalni, mint *Pósa* Lajosnak a *Magyarország* vasárnapi számában megjelent gyönyörű költeményét, melynek *Hódolás* a czíme. Ajánljuk is a tisztelt rendező-bizottság szives figyelmébe.

Kiadóhivatali üzenet.

Többeknek. A nyári idény bekövetkeztével igen sok lakásváltozást jelentettek be előfizetőink közül. Azonban nagyon sokszor megakadunk, mert nem tudjuk vagy a *névalírást*, vagy pedig a *helyet*, hová a lap ezután küldendő, elolvasni. A legtöbb esetben a névalírás olvashatlan, minek kibetűzéséhez, ha ugyan az lehetséges, igen nagy idő és türelem kell. Kérjük tehát a t. lakásváltoztató olvasóközönségünket, hogy úgy a nevet, mint a helyet olvashatóan leírni méltóztassanak, hogy ezáltal a lap szétküldése fennakadást ne szenvedjen.

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai“ nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**

Eladó

13.000 első osztályú tölgyfa-küllő
18 frtjával számítva ezer darabját
Debreczenbe szállítva.

16 frt 50 krajczárjával számítva ezer darabját a helyszínén átveve.

Értekezhetni **Benedek Mátyással** **Ér-Mihályfalván.** 665-1-2

Erdőbénye-fürdő.

Az Anna-bált

fürdőkben

f. évi aug. hó 2-án
tartjuk meg.

Az igazgatóság.

666-1-1

5436. K.

1896.

Pályázati hirdetés.

A csege-egyeki körállatorvosi állás (székhely Csege) megüresedvén, betöltése céljából ezennel pályázat hirdettetik.

Javadalmazás: 500 frt fizetés, 100 frt lakbér, 150 frt uti átalány. Szedheti ezenkívül Csegén a vizsgálati díjakat s magánorvosi kezelésért a megállapított díjakat. A községekhez tartozó nagyobb uradalmakkal szerződéses viszonyba léphet.

Végezni köteles az összes törvény- és szabályrendeletek által reá rótt teendőket. Felhívtnak pályázni kívánók, hogy kellőleg felszerelt kérvényeiket hozzám **augusztus hó 10-éig** okvetlen nyújtsák be, mivel később érkező pályázatok figyelembe nem fognak vétetni.

A választás határnapja **augusztus hó 22-ike.**

Debreczen, 1896. július hó 17-én.

Ferenczy Elek,
főszolgabíró.

668-1-1

Selyem-cikkeink

eladásához

minden nagyobb városban

provízió ügynököt

keresünk, kik privát egyéneket felkeresnek.

Ajánlatok **Th. Frei és társa Zürich** (Svájc) **Stampfenbachstrasse 51.** címzendők. Svájcba címzendő levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó. 662-3-2

6443.

1896.

Árverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város tanácsa részéről közhírré tételük, miszerint a város tulajdonát képező következő földek, u. m.:

1. A sziki gyakori 388 hold szántó, kaszáló és legelő föld.

2. A hatvan-utcai 118 hold és 1555 ööl tilalmas föld.

3. A komlós-kerti 26 nyilas és 4 ööl föld és az ehhez tartozó régen szováti utrészt képezett 1 hold 1017 ööl földterület.

4. A Kovács Pál-féle ház 16 hold onódó föld.

5. A Tóth-ház utáni 19 hold 1310 ööl és az Oláh-ház 26 $\frac{1}{8}$ hold onódó föld s végre

6. A Hatvan- és varga-utcai onódó és ujosztású földeken gyakorolható vadászati jog a városháza nagy tanácstermében f. 1896.

évi július hó 28-ik napján délelőtt 8-tól 12 óra között, nyilvános árverésen 6-6 évre a városi számvevő hivatalnál megtekinthető feltételek mellett haszonbérbe fognak adatni.

Miről az árverelni óhajtok azzal értesítetnek, hogy a feltételekben foglalt kiküldetési árak 10 $\frac{0}{10}$ -át bánatpénzül az árvereltető bizottság kezéhez készpénzben letenni tartoznak.

Debreczen, 1896. július 13-án.

664-2-2

A városi tanács.

Csere!

Szepesmegye Merénybe cserekerestetik.

Értekezni lehet Debreczenben ifj. Pájer Józsefnél, vagy Merényben Kuffer Vilmos urnál. 669-1-1

Csokonai nyomda és kiadó-részvénytársaság Debreczenben.

Egy régen érzett hiányt pótolni óhajtván, nagy áldozatok árán berendeztük

az összes hivatalos nyomtatványok raktárát.

Árjegyzékünkbe való bepillantás után mindenki meggyőződhetik, hogy áraink és szállítási feltételeink olyan előnyösek, miszerint e tekintetben **bármivel is felvehetjük a versenyt.** Nyomtatványainkhoz mindig igen jó papírcst használnunk, a czélszerű beosztásra pedig nagy gondot fordítunk.

Megrendelési tudnivalók. Áraink a különböző alakok szerint egységesekek és **a legolcsóbbak**; árkülömbözet csakis a fogalmazó- és fehér irodai papír között létezik.

Megrendeléseknél elegendő a nyomtatványszám és a mennyiség megjelölése.

A költséges utánvételi küldés elkerülése végett legczélszerűbb a pénzt utalványon beküldeni (1 frton aluli összegeket bélyegeken is).

Csomagolást nem számítunk. Öt forinton felüli megrendeléseket bérmentve küldjük.

Raktárunkon esetleg nem lévő, hivatalosan elfogadott nyomtatványokat, beküldött minta szerint, **a legrövidebb idő alatt készíttjük el és raktári áron számítjuk.**

Kivonat az árjegyzékből.

Nyomtatványszám	Alak	25 db	100 db
1	Adóslévél	0 1/4 iv	5 20
2	Térítvény	0 1/2 "	10 40
3	Zálogolási és becs- lési jegyzőkönyv	0 1/2 "	20 75
4a)	Árverési jegyző- könyv (külv)	0 1/2 "	20 75
4b)	Árverési jegyző- könyv (belv)	0 1/2 "	20 75
5	Hirdetéselsőbbégi jog érvényesíthe- tése végett	0 1/2 "	10 40
6	Biztosítási végrehaj- tási kérvény	0 1/2 "	20 75
7a)	Tárgyalási jegy- zőkönyv	0 1/2 "	20 75
7b)	Tárgyalási jegy- zőkönyv (közszé- bítési)	0 1/2 "	20 75
8	Igénykereset, tu- lajdonjogi	0 1/2 "	20 75
9	Sommás váltóke- reset	0 1/2 "	20 75
10	Sommás kereset (végzéssel)	0 1/2 "	20 75
11	Meghatalmazás	0 1/2 "	10 40
12	Csődkereset	0 1/2 "	10 40
13	Váltó-óvás (fehér irodai papíron)	0 1/2 "	30 100
14	Árverési hirdetés	0 1/2 "	10 40
15a)	Adásvevési szer- ződés	0 1/2 "	20 75
15b)	Adásvevési szer- ződés	0 1/2 "	20 75
16a)	Csere-szerződés	0 1/2 "	20 75
16b)	Csere-szerződés	0 1/2 "	20 75
17	Rendelvény	0 1/2 "	10 40
18	Árverést kitűző végzés	0 1/2 "	10 40
19	Kézbiztosítási iv	0 1/4 "	05 20
20	Végrehajtási kér- vény	0 1/2 "	20 75
21	Hivatalos jelentés	0 1/2 "	10 40
22a)	Árverési hirdetmény	0 1/2 "	10 40
22b)	Árverési hirdetmény	0 1/2 "	10 40
23	Tulajdonjog bekebe- lezése	0 1/2 "	20 75
24	Zálogjog törli. be- kebe. iránti kérv.	0 1/2 "	20 75

Nyomtatványszám	Alak	25 db	100 db
25	Törlési nyilatkozat	0 1/2 "	10 40
26	Költség-jegyzék (fe- hér irodai papír)	0 1/2 "	15 50
27	Kötelezvény I	0 1/2 "	10 40
28	" II	0 1/2 "	10 40
29	Nyugta	0 1/2 "	10 40
30	Adóslévél	0 1/2 "	20 75
31	Tanukihallgatási időzés	0 1/4 "	05 20
32	Idézővény	0 1/4 "	05 20
33	Szövegi végrehaj- tási kérvény	0 1/2 "	10 40
34	Árverést elrendelő végzés	0 1/2 "	10 40
35	Végzés végrehaj- tás tárgyában	0 1/2 "	10 40
36	Hirdetmény	0 1/2 "	10 40
37	Marasztaló ítélet	0 1/2 "	10 40
38	Jegyzőkönyv mező- rendőri kihágásról	0 1/2 "	20 75
39	Biztosítási jegyző- könyv	0 1/2 "	20 75
40	Kereset-levél	0 1/2 iv	20 75
41	Kielégítési végrehaj- tási jegyzők	0 1/2 "	20 75
42	Megkeresés idegen köz. bir. végreh.	0 1/2 "	10 40
43	Panasz-jegyzők	0 1/2 "	20 75
44	Tanu kihallgatási jegyzőkönyv	0 1/2 "	20 75
45	Jegyzék a pénzbir- ságról	4 1/2 "	25 90
46	Mutató-könyv	4 1/2 "	25 90
47	Határidő-napló	4 1/2 "	25 90
48	Panasz-könyv	8 1/2 "	30 110

Irodai papírok.

Szám	Nagyság	100 iv	500 iv
7/10	Finom simított fogalmazó papír, középerős	34+42	28 1.40
7/12	Finom simított fogalmazó papír erős	34+42	32 1.60

Szám	Nagyság	100 iv	500 iv
E/10	Finom kék simi- tott fogalmazó papír, középerős	34+42	36 1.75
E/12	Finom kék simi- tott fogalmazó papír, erős	34+42	45 2.20
7/10	Finom simított fehér irodai pa- pír, középerős	34+42	46 2.30
7/12	Finom simított fehér irodai pa- pír, erős	34+42	55 2.70
7/14	Finom simított fehér irodai pa- pír, igen erős	34+42	65 3.20
7/16	Finom simított fehér irodai pa- pír, vastag	34+42	75 3.60
7/16	Legfinomabb fe- hér minster-pa- pír	34+42	100 4.90

Ezenkívül minden más alakú és minőségű papírok, különösen finom okmánypapírok raktáron tartatnak és gyári áron számíttatnak.

Horitékok tetszés szerinti nyomással.

Szám	Nagyság	100 dbonként	500 dbonként
144 K.	Erős szürke levélboríték 4 ^o alakhoz	3	—
144 BB.	Finom fehér levélboríték 4 ^o alakhoz	4	40
144 H.	Erős merített levélboríték	5	—
87 V/2	Erős szürke levélboríték	4	50
46 J. J.	Finom fehér okmányboríték, középerős	5	—
46 g.	Finom fehér okmányboríték erős	6	—
46 R.T.S.	Szürke okmányboríték, erős	3	30
46 M.E.S.	Kék okmányboríték, erős	3	40
26 E.P.S.	Barna okmányboríték, erős	3	20
91 B. S.	Kék okmányboríték, erős	4	—
91 E.P.S.	Barna okmányboríték, erős	3	60
47 E.P.S.	Barna okmányboríték, erős	4	—